

РЕШЕНИЕ

№ 7713

гр. София, 09.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова

Ралица Романова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора ДИМИТРОВ, като разгледа дело номер **3577** по описа за **2013** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Р. А. Д. от [населено място] срещу Решение от 15.02.2013г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 96 състав, по НАХД №12631/2012г. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № АП 1074/11.06.2012г. на началника на АНД, отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на жалбоподателя е наложено административно наказание по чл. 174, ал. 1, пред. 1 ЗДвП – глоба, в размер на 420 лева и лишаване от право да управлява МПС, за срок от 10 месеца, за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП и административно наказание „глоба” в размер на 10 лева за нарушение на чл. 100, ал.1, т. 1 от ЗДвП.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспореното съдебно решение, като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди се, че не е доказано по несъмнен начин извършването на нарушението. Посочени са и допуснати съществени процесуални нарушения, както в хода на административното производство, така и от районния съд, поради необсъждане на всички доказателства по делото в тяхната съвкупност. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по

съществува на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба – Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел „Пътна полиция”, редовно призован, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, VII-ми касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба се явява процесуално допустима, като подадена в срок, от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Съобразно чл. 218 АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като същото е постановено при правилно прилагане на материалния закон.

Установените от СРС факти се възприемат от касационната инстанция. Констатирано е, че на 14.05.2012г. около 03:14 часа в [населено място], касаторът управлявал МПС – лек автомобил, марка „Мерцедес МЛ320” - сив, с ДК [рег.номер на МПС] , собственост на А. Д., по Околовръстен път, с посока на движение от бул. Европа, към бул. Л. шосе, в района на КПП В., когато е бил спрял за проверка от служители на отдел „Пътна полиция” – СДВР. Направена е проба за установяване употреба на алкохол. Използвано е техническо средство А. Тест Дрегер 7510 № 0147, поредна проба № 00800, което отчело резултат от 1,33 промила. На водачът е връчен талон за медицинско изследване № 0361948 за 01 Градска болница. Водачът не е представил контролен талон към свидетелство за управление на МПС. Съставен е АУАН № АР 1074/14.05.2012г. Въз основа на този акт е издадено наказателно постановление № АП 1074/11.06.2012г., от началника на АНД, отдел „Пътна полиция” при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на Р. А. Д. е наложено административно наказание по чл. 174, ал. 1, пред. 1 ЗДвП – глоба, в размер на 420 лева и лишаване от право да управлява МПС, за срок от 10 месеца, за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП и административно наказание „глоба” в размер на 10 лева за нарушение на чл. 100, ал.1, т. 1 от ЗДвП.

От съвкупната преценка на събраните по делото доказателства се обосновава правилният извод за доказаност на извършеното нарушение по чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП. Установено е по безспорен начин, че Р. А. Д. е управлявал автомобил след употреба на алкохол, с концентрация на алкохол в кръвта си от 1,33 промила, надвишаваща разрешената от закона от 0,50 на хиляда. Тя е била установена по надлежния ред, съгласно чл. 6 от Наредба № 30 за реда за установяване употребата на алкохол и упойващи вещества от водачите на МПС. Нарушителят се е явил да даде кръв в лечебно заведение, където е установено наличие на етилов алкохол във взетата проба от 1,2 на хиляда.

Според разпоредбата на чл. 174, ал. 1 от ЗДвП (в редакцията, която е в сила към момента на извършване на нарушението и издаване на наказателното постановление) за управление на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина с

концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда до 1,2 на хиляда включително виновното лице се санкционира с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 1 до 12 месеца и глоба от 200 до 500лв. Към момента на постановяване на съдебния акт, размерът на санкциите е увеличен, поради което на основание чл. 3 ЗАНН, следва да се приложи цитираната разпоредба, действала към момента на деянието, която се явява по – благоприятен закон.

От събраните по делото доказателства се установява и извършването на нарушението по чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. Съгласно чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него.

Законосъобразно и правилно, районният съд е приел, че при образуването и воденето на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Обжалваното решение е постановено на основание на събраните доказателства, които кореспондират помежду си, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение (което в хода на съдебното производство се е доказало по несъмнен начин) и обстоятелствата, при които е извършено, както и законосъобразността на наложеното административно наказание. Не са налице основания за намаляване размера на наказанието, с оглед отегчаващото отговорността обстоятелство – висока концентрация на алкохол в кръвта.

Въз основа на гореизложеното, съдът намира, че не са налице твърдените касационни основания за отмяна на обжалваното решение, поради което същото като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По така изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 15.02.2013 г. на Софийски районен съд, НО, 96 състав, по НАХД № 12631/2012г., по описа на съда.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.